

Europæisk Policy Brief

■ *Vurdering af borgernes tillid til og mistillid til regeringsførelse*

Demokratiske regeringssystemer er afhængige af engagerede og kritiske borgere, der deltager i valgprocesser, kritisk følger med i regeringens handlinger, og som forsvare borgerrettigheder, når disse trues af skadelige beslutninger. Regeringssystemerne er således baseret på en form for kritisk støtte til politiske institutioner og politiske processer, der indebærer tillid såvel som mistillid. Det betyder, at blind tillid til institutionerne synes at skabe problemer for demokratiske styreformere, og det samme gælder kynisk mistillid. Men hvordan ser den offentlige støtte ud i tider med voksende kriser og igangværende transformationer? Hvor meget stoler folk stadig på politikere, politiske institutioner og det demokratiske system? Hvor stærk er følelsen af mistillid blevet ud over de demokratisk ønskelige former for kritisk og oplyst tillid?

Forskningsprojektet EnTrust, der finansieres af EU's Horizon2020-program, har til formål at udforske tillid og mistillid til regeringsførelse i syv europæiske lande, både på nationalt plan og EU-plan. Projektet afsatte en arbejdsplanke til at undersøge de individuelle årsager til politisk tillid/mistillid og deres virkninger og politiske konsekvenser. Specifikt anvendte denne arbejdsplanke en multimetodisk tilgang (webundersøgelser og online deliberative eksperimenter) for at give værdifuld indsigt for politiske beslutningstagere, der er interesseret i at forstå udbredelsen af og drivkræfterne bag tillid og mistillid til politiske institutioner - og endnu vigtigere, hvordan man former disse holdninger. På baggrund af en rundbordsdrøftelse, der blev afholdt i juni 2023, og som inddrog repræsentanter for civilsamfundet og

Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Retlige Anliggender og Forbrugere i en drøftelse af resultaterne og konsekvenserne af denne forskning, indeholder dette Policy Brief en række anbefalinger. Disse anbefalinger har til formål at (gen)etablere tilliden til de politiske institutioner. Dog anerkendes en vis grad af mistillid stadig som en vigtig betingelse for demokratier. På dette grundlag er der identificeret fire anbefalinger.

#1: Bekæmp korruption og uetisk adfærd på tværs af alle regeringsniveauer, og udvis integritet

Korruption er en form for forseelse, der ikke blot endegyldigt ødelægger tillid; korruption afføder også desillusioneret og kynisk mistillid. Det er derfor vigtigt at indføre og håndhæve strenge foranstaltninger til bekæmpelse af korruption på alle forvaltningsniveauer. Disse foranstaltninger demonstrerer forpligtelse til ansvarlighed og etisk adfærd, hvilket genopretter troværdigheden og kan styrke tilliden ved at vise, at offentlige embedsmænd er dedikerede til offentlighedens interesse.

Regeringer og politiske institutioner på alle niveauer bør foretage en omfattende vurdering af deres interne strukturer for at forhindre korrupt adfærd, fejl og forsømmelser og svingdørspraksis. Disse foranstaltninger bør omfatte en adfærdskodeks, der gælder på tværs af alle institutionelle rækker. På EU-plan bør Den Europæiske Ombudsmands rolle styrkes. I denne henseende synes gennemsigtighed at være et særligt vigtigt anliggende, som EU's politikker bør lægge yderligere vægt på.

For at forhindre korrupsion bør det være gennemsnitligt, hvem beslutningstagere og ansatte i alle rækker mødes med. På EU-plan omfatter dette bl.a. Kommissionens enhedschefer, formænd for parlamentsudvalg og rådsmedlemmer. Der bør regelmæssigt offentliggøres en omfattende fortegnelse over alle arbejdsrelaterede møder. Fortegnelsen bør inkludere en bred vifte af sammenkomster, herunder møder, der afholdes online eller via telefonopkald, samt møder, der betegnes som uformelle. Denne praksis vil skabe gennemsnitlighed i lovgivningsprocessen og give "udenforstående" indsigt i de påvirkninger, der former lovgivning eller politikker.

Samtidig bør medlemsstaterne og EU vedtage høje informationsstandarder for offentligheden, herunder gennem en grundig gennemgang af de eksisterende regler. Regler om offentliggørelse af dokumenter og referater bør ikke misbruges til at skjule oplysninger for offentligheden. For EU's vedkommende omfatter dette offentliggørelsen af medlemsstaternes afstemningsresultater i Rådets forberedende arbejdsgrupper.

#2: Sørg for at sikre de lokale myndigheder en stærk rolle i et tydeligt forvaltningssystem på flere niveauer for at vinde offentlighedens tillid

Det lokale demokrati spiller en særlig vigtig rolle for borgerne og har afgørende indflydelse på deres meninger og idéer om demokratisk politik. Derfor er det vigtigt at sikre de lokale institutioners og politiske processers funktion og troværdighed inden for et system med en klar ansvars- og beslutningskompetencefordeling mellem forskellige forvaltningsniveauer. De lokale og regionale myndigheders stemmer og perspektiver bør være godt repræsenteret i nationale, europæiske samt globale styringsfora. Samtidig er det

afgørende at etablere mekanismer, der sikrer gennemsnitlighed og ansvarlighed inden for lokale, regionale, nationale og europæiske institutioner.

Politikere og politiske institutioner bør udnytte offentlighedens tillid til de lokale myndigheder for at (gen)opbygge tilliden til det repræsentative demokrati. De bør anerkende det lokale demokratis afgørende rolle i udformningen af det europæiske demokrati og sætte de lokale og regionale myndigheder i stand til at fremme aktivt medborgerskab og tage hånd om borgernes umiddelbare bekymringer og dermed skabe tillid ved at udvise lydhør forvaltning. De lokale og regionale myndigheders kapacitet bør styrkes gennem tilstrækkelige ressourcer, teknisk støtte og retlige rammer. Dette vil sætte dem i stand til at gennemføre åbne regeringsinitiativer, der fremmer gennemsnitlighed, deltagelse og ansvarlighed.

Lokale myndigheder bør etablere platforme til at engagere, diskutere og samarbejde med borgere og beboere, lokale organisationer og andre interessenter. Offentlighedens engagement og deltagelse bør finde sted ud over blot valgprocesser. De lokale myndigheder bør fremme direkte demokrati på lokalt plan, der omfatter alle borgere og indbyggere, herunder marginaliserede grupper.

#3: Styrk deliberativt demokrati

EU og medlemsstaterne bør udvikle, finansiere og gennemføre initiativer, der integrerer deliberativ demokratipraksis i offentlige beslutningsprocesser som supplement til en styrket civil dialog. Ved at inddrage borgerne i drøftelserne om centrale spørgsmål kan regeringerne øge offentlighedens tillid til institutionerne. Engagerede borgere er mere tilbøjelige til at stole på institutioner, når de oplever,

at deres stemme værdsættes og tages i betragtning i udformningen af politikker. Bedre kommunikation mellem institutioner og offentligheden er afgørende for at kunne opbygge forståelse og fremme engagement.

Deliberative processer giver os mulighed for at få indsigt i offentlige prioriteter, værdier og potentielle kompromiser, hvilket hjælper politiske beslutningstagere med at navigere i udfordrende beslutninger, samtidig med at gennemsigtigheden og legitimiteten opretholdes. Deliberative fora tilskynder til læring, samarbejdende debat og udformningen af informerede anbefalinger om politiske forslag. De bør gennemføres forud for specifikke typer af offentlige beslutninger og bør inddrage personer med forskellig baggrund. Regeringerne bør overholde principperne i Europarådets anbefalinger for gennemførelse af beslutningsprocesser, der er etableret for at fastsætte internationale standarder. Anbefalingerne omfatter: etablering af en retlig ramme; at skabe klarhed om mandatet for og udformningen af sådanne processer og sikre retfærdig repræsentation og ansvarlighed.

Hvis formatet kræver moderatorer, er det vigtigt at have gennemsigtighed med hensyn til, hvordan de blev valgt. Derudover bør de ikke have specifikke interesser i det emne, der diskuteres. Med hensyn til udvekslinger med eksperter og politiske beslutningstagere bør civilsamfundsorganisationerne have tilstrækkelig plads til at bidrage. Desuden bør debatformater mellem de forskellige interessenter samt muligheden for god spørgetid for publikum fremmes. Initiativerne bør omfatte mekanismer til vurdering af deltagernes holdninger før og efter drøftelsen for at måle ændringer i opfattelsen af regeringernes lydhørhed og effektivitet.

Lokale myndigheder bør oprette borgerrådgivende paneler, der giver løbende indsigt i en række spørgsmål over en længere periode.

Der bør oprettes en permanent borgerforsamling, som skal tage initiativ til rådgivende borgerpaneler, og som giver dem beføjelse til at afgøre, hvilket emne der søges anbefalinger til. Derudover bør borgere og andre beboere have mulighed for at indlede en repræsentativ deliberativ proces gennem et anmodningssystem, når en bestemt tærskel for støtte er opnået. Der bør være standarder for og støttestrukturer til dem, der ønsker at iværksætte et deliberativt initiativ. Lovgivningen bør kræve, at repræsentative beslutningsprocesser indgår i lokal strategisk planlægning og derved integrerer borgernes perspektiver i afgørende lokale politiske beslutninger.

#4: Promovér traditionelle, ukonventionelle og nye former for civil deltagelse for unge

Da unge generelt har lavere tillid til institutionerne, og da lavere tillidsniveauer er forbundet med deltagelse i ukonventionelle former for politisk deltagelse, er det yderst vigtigt, at institutionerne træffer foranstaltninger til at udvide mulighederne for unges inddragelse i udformningen af politikker. Det er ligeledes vigtigt ikke at begrænse muligheden for ukonventionel politisk deltagelse og samtidig alvorligt at overveje de politiske krav, der følger heraf. Dette er afgørende for udviklingen af institutionel tillid, da ukonventionelle former for politisk deltagelse er en måde, hvorpå de unges bekymringer "gives stemme" i stedet for, at de unge "forlader" systemet. Reaktionen fra institutionerne afgør, om deltagerne i sådanne handlinger føler, at de "bliver hørt", hvilket øger deres tillid til institutionerne. Omvendt kan manglende respons bidrage til yderligere mistillid.

EU og dets medlemsstater bør anerkende mangfoldigheden blandt unge under hensyntagen til faktorer som køn, socioøkonomisk baggrund og geografisk placering. De bør

skræddersy politikker og deltagelsesmetoder gennem integration af unge for at imødekomme forskellige profilers unikke behov og præferencer. Aktiviteterne bør være relevante og tilpasset de unges interesser og evner, så det sikres, at foranstaltningerne betyder noget.

Alle regeringsniveauer bør udvikle strategier for at tilskynde unge voksne til at deltage i valg. Dette kan omfatte skridt såsom at overveje at sænke valgets alder, automatisk vælgerregistrering og let tilgængelig information om kandidater og emner. Den politiske kommunikation bør udvides til sociale medier og onlineplatforme for at engagere unge i politik. Effektiviteten af strategier, der har til formål at fremme unges engagement i samfundslivet, bør regelmæssigt vurderes og ændres på baggrund af skiftende samfundsdynamikker for at sikre, at strategierne er relevante.

Det bør overvejes at sænke alderskravene for at bestride politiske embeder for at øge repræsentationen af unge og for at tackle ubalancer mellem generationerne. Det gør også overvejes at indføre af ungdomskvoter i Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter. Disse kvoter bør kunne tilpasses og afspejle andelen af personer under 35 år i befolkningen, så der sikres en effektiv repræsentation. Regulering af kampagnefinansiering vil sikre, at økonomiske begrænsninger ikke forhindrer unge politikere i at stille op.

EU og medlemsstaterne bør anerkende legitimiteten af protester og civil ulydighed som gyldige former for engagement og fordømme ethvert forsøg på at stemple disse handlinger negativt. Disse foranstaltninger vækker genklang hos de unge og sætter dem i stand til aktivt at påvirke politiske beslutninger. At lytte til og forstå unges aktivisters ambitioner bør prioriteres. Regeringerne bør afsætte

ressourcer til initiativer, der sætter unge i stand til at lede projekter, der tager fat på samfundsmæssige spørgsmål og tilskynder til deltagelse i civilsamfundsorganisationer. Regeringerne bør skabe rum for, at de unges stemmer bliver hørt i bredere diskussioner og handlinger.

Når regeringer vurderer ukonventionel politisk deltagelse, bør de overveje skæringspunktet mellem forskellige identiteter, såsom alder, køn og etnicitet, samt spørgsmål som social retfærdighed og klimaforandringer. Samtidig bør de anerkende, hvordan disse skæringspunkter påvirker muligheder og former for deltagelse.

Regeringerne bør etablere meningsfulde initiativer for at rådføre sig med unge og bør ligeledes styrke eksisterende initiativer ved aktivt at integrere dem i udformningen, gennemførelsen, tilsynet med og evalueringen af politikker og initiativer. Dette skaber en følelse af aktivt medborgerskab og ejerskab. De bør skabe brugervenlige onlineplatforme, hvor unge kan deltage i diskussioner, debatter og beslutningstagning. Til dette foretagende kunne de samarbejde med ungdomsorganisationer og græsrodsbevægelser for i fællesskab at udvikle politikker, initiativer og kampagner, der resonerer med unges interesser.

Forskningsbaggrund: understøttende evidens

EnTrust-projektet, under ledelse af Panteion University of Social and Political Sciences i Grækenland, bestilte web-baserede undersøgelser i syv lande (Tjekkiet, Danmark, Tyskland, Grækenland, Italien, Polen, Serbien) for at måle politisk tillid og mistillid til regeringsførelse, identificere forskellige former for politisk mistillid, forstå årsagerne til og effekterne af politisk mistillid og undersøge mulige politikdrevne løsninger. Undersøgelserne var

rettet mod et repræsentativt udsnit af den generelle befolkning og resulterede i ca. 2.000 svar pr. land. Feltarbejdet fandt sted fra januar til maj 2023 (og i Serbien delvist august 2023).

Parallelt gennemførte EnTrust under ledelse af universitetet i Siena i Italien online deliberative eksperimenter med borgere og politiske repræsentanter i fire lande (Italien, Danmark, Grækenland, Polen). Formålet med forsøgene var at teste effekterne af politisk deliberation på tillid og mistillid til regeringsførelse. I alt deltog 90 borgere i de online meningsmålinger. Fokus var på klimaforandringer, plastforurening, og bæredygtig mobilitet. Forskningsresultaterne giver stærk dokumentation for relevansen af de centrale problemer og de anbefalinger, der er behandlet ovenfor.

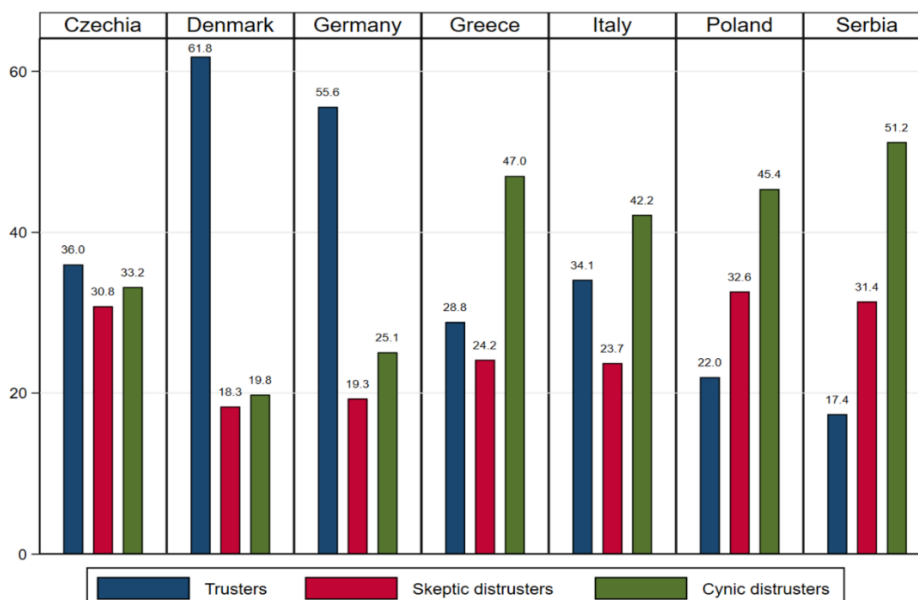
De vigtigste resultater

Der sættes ofte spørgsmålstegn ved politiske institutioners og politikeres etik

Blandt respondenterne i den repræsentative befolkningsundersøgelse på tværs af syv

lande fandt 55%, at politiske institutioner altid bør behandles med tvivl, uanset om de er troværdige eller ej. Denne udtalelse var særlig mærkbar i Grækenland (70%) og Serbien (66%) og mindre udbredt i Italien (43%), Tjekkiet (47%) og Polen (45%). Enigheden i udsagnet om, at "uanset hvad folk gør, kan politiske institutioner aldrig blive troværdige, fordi hele det politiske system er definitivt mangelfuldt og utroværdigt" varierede fra 37 % i Danmark til 60 % i Grækenland.

Det er interessant at bemærke, at niveauet af populationens mistro til politikernes troværdighed ikke er meget højere end mistroen til institutionernes troværdighed. Faktisk mener næsten lige så mange respondenter i undersøgelsen (dvs. 59 %), at man ikke kan stole på politikerne (fra 68 % i Polen til 43 % i Danmark). Vurderingen af politikere varierer dog meget, afhængigt af hvilket aspekt af deres troværdighed der ses på. Med hensyn til ærlighed mener hele 70 % af alle adspurgte, at politikerne lyver for at fremme egne interesser (fra 83 % i Polen til 55 % i Danmark). Samtidig mener kun 20 % af de adspurgte, at

politikere træffer kompetente beslutninger (kun 13 % i Serbien og Polen), og kun 21 % mener, at politikere overholder lovene, mens de sidder i embedet (fra 11 % og 13 % i henholdsvis Serbien og Polen til 33 % og 35 % i Tyskland og Danmark).

Med hensyn til anbefaling #1 er det afgørende at bemærke, at de forskellige niveauer af politisk tillid blandt de syv forskellige lande stærkt afspejler opfattelsen af korruption i de nationale befolkninger i vores undersøgelse. Generelt angav en betydelig del af respondenterne, at korruption er udbredt i deres lande: 31 % mener, at det er meget udbredt, mens 40 % mener, at det er ret udbredt. Det er dog værd at bemærke, at Grækenland og Serbien er de mest ekstreme tilfælde, hvor henholdsvis 92 % og 89 % af respondenterne mener, at korruption er meget eller ret udbredt. De laveste værdier med hensyn til opfattelsen af korruption findes i Danmark (kun 6% mener, at korruption er meget udbredt, og 22% mener, at den er ret udbredt) og Tyskland (de tilsvarende tal er 12% og 40%). De tre andre lande ligger mellem de allerede nævnte tilfælde.

Der er mere tillid til lokale og regionale myndigheder end til de nationale regeringer

Som vores repræsentative befolkningsundersøgelse viser, varierer borgernes tillid især med hensyn til forskellige myndighedsniveauer. På en skala fra 0 ('ingen tillid') til 10 ('fuldstændig tillid') lå undersøgelsens respondenter fra Danmark og Tyskland omkring midten med hensyn til tillid til deres nationale regeringer. Respondenter fra Tjekkiet, Grækenland, Italien, Polen og Serbien placerede sig i den nederste halvdel af skalaen. I alle lande (undtagen Serbien) var tilliden til regionale og lokale myndigheder i gennemsnit ca. et point højere (se anbefaling #2). I Tjekkiet, Danmark, Tyskland og Serbien var tilliden til EU den

samme eller lidt lavere end tilliden til den nationale regering. Dette mønster var omvendt i Grækenland og Italien. I Polen var tilliden til EU betydeligt højere end til den nationale regering. Samlet set var tilliden til de forskellige forvaltningsniveauer lavest i Serbien og højest i Danmark og Tyskland.

Blandt respondenterne i undersøgelsen fandt 43 %, at det politiske system ville være mere troværdigt, hvis de nationale regeringer overdrog mere kontrol til lokale og regionale myndigheder. I modsætning hertil var 18% uenige i denne erklæring. Navnlig angav lidt over halvdelen af respondenterne i Polen, at decentralisering ville gøre det politiske system mere troværdigt.

Forskellige effekter af eksperter og politikeres deltagelse i deliberative debatfora

Ifølge vores online deliberative eksperimenter påvirker deltagelse i deliberative debatfora ikke signifikant niveauet af selvrapporteret tillid til institutioner. Denne statistiske konstatering betyder imidlertid ikke, at politiske overvejelser er irrelevante. Det, vores eksperimenter viser, er, at tilbøjeligheden til at stole på politiske institutioner ikke vil blive påvirket af korte deliberative interventioner, men snarere af mere varige erfaringer med politisk engagement og interaktion. Denne forventning er berettiget, når man ser på de effekter, som vores deliberative eksperimenter var i stand til at opdage, da de antyder indirekte effekter på den politiske tillid. For det første har deltagelsen i drøftelser med politikere en indvirkning på ens præference for deliberative politiske beslutningsprocesser. Denne effekt varierer alt efter ideologisk orientering, fordi præferencen stiger blandt venstreorienterede deltagere, mens den har tendens til at mindske niveauet af opfattet borgereffektivitet blandt højreorienterede deltagere. Det, at vores deliberative eksperimenter inddrog en

diskussion af miljøspørgsmål, kunne have opmuntret førstnævnte og afskrækket sidstnævnte. For det andet tyder data på, at interaktioner med professionelle politikere i deliberative fora reducerer individuelle præferencer for teknokratiske politiske beslutningsprocesser (det modsatte sker efter interaktioner med eksperter), hvilket viser, at det øger tilliden til politiske beslutningsprocesser. For det tredje får interaktioner med eksperter progressive deltagere til at lægge større vægt på former for 'livsstilspolitik' (dvs. fremhæve den politiske betydning af miljøvenlige forbrugsformer), hvilket viser, at deltagerne lærer at reflektere over deres personlige engagement i problemløsningen. Endelig peger det mest robuste resultat på et stærkt fald i populistiske holdninger blandt personer, der deltager i disse deliberative fora, herunder eksklusive interaktioner med professionelle politikere. Samlet set viser vores resultater, at drøftelser med politikere og eksperter har en positiv effekt på borgernes villighed til at lægge vægt på politisk deltagelse og beslutningstagning, hvilket indirekte bidrager til informerede eller skeptiske former for tillid til politiske institutioner.

Lav tillid blandt unge og dem, der deltager i ukonventionelle former for politisk deltagelse

Navnlig unge respondenter (18-29 år) havde i gennemsnit lavere tillid til deres nationale regeringer end ældre aldersgrupper. Denne observation blev gentaget i alle lande, undtagen Tjekkiet, hvor forholdet mellem tillid til regeringen og alder synes at være omvendt. I Grækenland og Italien var den gennemsnitlige tillid til det offentlige desuden stort set den samme blandt aldersgrupperne 18-29 år og 30-49 år og begge lavere end aldersgrupperne 50-64 år og 65+. Endelig udgjorde Serbien en delvis undtagelse, idet aldersgruppen 30-49 år

havde den laveste gennemsnitlige tillid til regeringen sammenlignet med de resterende aldersgrupper.

Undersøgelsens resultater viser en sammenhæng mellem tillid til nationale regeringer og engagement i konventionelle former for politisk deltagelse og aktivt medborgerskab, som omfatter at stemme ved valg, arbejde i politiske kampagner, frivilligt arbejde i lokalsamfundet og frivilligt arbejde for eller donationer til NGO'er. I modsætning hertil har folk med lavere niveauer af tillid tendens til at være mere involveret i ukonventionelle former for politisk og borgerlig deltagelse (dvs. deltage i demonstrationer, gadeaktioner, strejker eller boykot af produkter). Disse resultater gælder på tværs af de enkelte lande, med meget få undtagelser (f.eks. udviser folk, der arbejder i politiske kampagner og er frivillige for NGO'er i Italien, i gennemsnit lavere niveauer af tillid til regeringen). Disse resultater viser, at segmenter af den yngre generation er skeptiske over for repræsentativt demokrati med dets deltagelsesmuligheder og politiske institutioner, men at segmentet samtidig udviser former for politisk engagement uden for konventionelle former for deltagelse. Det lave niveau af tillid er således et udtryk for lav tillid til repræsentative institutioner i demokratier, men ikke nødvendigvis til demokratisk (f.eks. folkeafstemningsbaseret, foreningsbaseret eller deliberativ) regeringsførelse. Denne observation er blevet fremhævet gentagne gange i tidligere forskning, der taler om et 'kritisk borgerskab', der foretrækker nye former for politisk adfærd, og som dermed kan bidrage til at revitalisere demokratisk regeringsførelse.

Forskningsparametre og projektinformation

EnTrust-projektet er finansieret af EU inden for rammerne af Horizon2020 forsknings- og innovationsprogrammet (tilskudsaf tale nr. 870572). De anbefalinger og resultater, der præsenteres i dette policy brief, er baseret på den integrerede rapport om former, årsager, virkninger og remedier af tillid og mistillid samt på en [ekspertrundbordsdiskussion](#) mellem forskerholdet og følgende eksperter: Gabriella Civico (Civil Society Europe/European Volunteer Centre), Camille Dobler (Missions Publiques), Damian Boeselager (medlem af Europa-Parlamentet, De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance), Kristóf Papp (Det Europæiske Ungdomsforum) og Srd Kisevic (GD JUST, Europa-Kommissionen).

EnTrust-konsortiet består af otte partnerhold, der gennemfører forsknings- og formidlingsaktiviteter i syv lande (Tjekkiet, Danmark, Grækenland, Tyskland, Italien, Polen og Serbien) og på EU-plan. Arbejdsplanen består af syv arbejdsplaner, der er helliget systematisk analyse og refleksion af forskellige aspekter af emnet:

1. Det teoretiske og normative grundlag for tillid og mistillid
2. Tillid og mistillid på gadeplan i offentlig politik
3. De demokratiske sociale bevægelseres rolle i dannelsen af tillid og mistillid
4. Mediernes rolle i opbygningen af tillid og mistillid: information eller polarisering?
5. Udviklingspsykologisk indsigt i tillid og mistillid
6. Vurdering af borgernes tillid og mistillid til regeringsførelse: former, årsager, virkninger og løsninger

7. Civilisering af tillid og mistillid: rollemodeller og anbefalinger

Yderligere arbejdsplaner er forpligtet til formidling, udnyttelse og kommunikation af forskning, ledelse og etiske spørgsmål.

Yderligere oplysninger om EnTrust-projektet findes på www.entrust-project.eu.

Konsortium:

[Civilsamfundet i Europa](#) (Bruxelles, Belgien)

[Masaryk Universitet](#) (Brno, Tjekkiet)

[Panteion Universitet for Samfundsvidenskab og Statskundskab](#) (Athen, Grækenland)

[Beograds Universitet, Institut for Filosofi og Social Teori](#) (Serbien)

[Københavns Universitet](#) (Danmark)

[Universitetet i Siegen](#) (Tyskland)

[Universitetet i Siena](#) (Italien)

[Warszawa Universitet](#) (Polen)

Kontakt

Professor Dr. Christian Lahusen
Projektkoordinator
Universitetet i Siegen
Institut for Samfundsvidenskab
Adolf-Reichwein-Str. 2
57068 Siegen – Tyskland
E-mail: entrust@uni-siegen.de

Carlotta Besozzi
Projektpartner
Civilsamfundet i Europa
Rue du Congrès 13,
1000 Bruxelles – Belgien
E-mail: contact@civilsocietyeurope.eu

Links til sociale medier

Project Information

Project Type: Collaborative Project
Call: H2020 SC6 GOVERNANCE-01-2019: Trust in Governance
Start date: February 2020
Duration: 48 months
Coordinator: Prof. Dr. Christian Lahusen, University of Siegen
Grant Agreement No: 870572
EU-funded Project Budget: € 2,978,151.25

This project has received funding from the European Union's Horizon 2020 research and innovation programme under grant agreement No 870572. The contents of this publication are the sole responsibility of the authors and do not necessarily reflect the opinion of the European Union.